

În casa sufletului

Valentina TOPALO, șef CD al ONU, CACP

Biblioteca Științifică a unei instituții de învățământ superior are menirea să acorde zilnic un suport substanțial activităților didactice și științifice ale colectivului profesoral și studentesc. Nu exagerăm deloc, când spunem că Biblioteca Științifică a Universității

„Alecru Russo” este o instituție model din republică și din Europa de Est (Vezi în acest sens: revista UN în Moldova, nr.4, 2001), care dezvoltă relații rodnice cu universitățile naționale și europene. Se zice, pe bună dreptate, că dacă nu avem și nu vom continua să avem zestre spirituală tot nu sîntem nimic. Instrumentul principal întru materializarea acestei idei frumoase este – BIBLIOTECA.

Singulară printre instituțiile de profil din nordul țării, Biblioteca Științifică a Universității, nu se autoizolează sub blindajul statutului său preferențial și nici nu vrea s-o facă. Trebuie să spunem că rectoratul are partea sa de contribuție la buna funcționalitate a bibliotecii, conștientizînd că civilizația cărții mai are un cuvînt greu de spus și în acest mileniu. Din păcate, la noi mai persistă o idee perimată: bibliotecarii sunt personaje secundare în societate. Nu e cazul să pole-mizăm, or, credem sincer că **Bibliotecarul** rămîne a fi un

factor de instrucție, modelator pentru un intelectual, iar **Biblioteca**, metaforic vorbind, este casa mare a sufletului omului înzestrat. Evident, orice profesie are partea ei de lumină și de umbră, de poezie și de proză. Cel mai mult doare însă desconsiderarea acestei profesii indispensabile, chiar dacă unii intră în Bibliotecă cu un zîmbet bine ambalat. Care e secretul calității ce face diferența între o profesie și alta nu vom afla niciodată, și poate nici nu-i neapărat să știm...

Zi de zi, 60 de ani la rînd, Biblioteca și-a cîștigat prestigiul pentru că aici au lucrat sau lucrează mulți oameni minunați, dăruți ființial acestei profesii. Zonele de activitate în care a rodit profesionalismul sînt multiple. Nu se trece ușor peste 30 de ani de activitate ai Directorului General, Elena Harconița, alături de alți colegi, directorii adjuncți Dora Caduc și Igor Afatin, a

bibliografii, a revistei de specialitate **Confluente Bibliologice**.

Și dacă în acești ani au crescut cîteva generații de bibliotecari adevărați meritele sunt în egală măsură și ale doamnei director Elena Harconița, care de 20 ani este un veritabil profesor în biblioteconomia modernă. Domnia sa rămîne a fi un principiu formator și călăuzitor în universul cărților pentru toți utilizatorii Bibliotecii: rector, prorectori, decani, profesori, colaboratori, studenți.

Pasiunea Directorului General pentru cultură este fortificată de perseverență și dorința de autocultivare permanentă. Respectul față de sine în această nobilă profesie, determină negreșit și un respect al bibliotecarului și al instituției în general. Indiscutabil, un specialist de marcă în bibliologie și știința informării, doamna director a știut să le inoculeze, să le cultive celor 76 de subalterni ideea

șefilor de secții: Alina Mihaluță, Silvia Ciobanu, Lucia Zadiraico, Liuba Surlaru, Elena Cristian, Iurii Pogrebneac, Larisa Roșca, Elena Scurtu, Elena Stratan, ani în care au fost elaborate și realizate un șir de proiecte temerare, printre care implementarea softului *TINLIB* și informatizarea Bibliotecii, construcția a poate celui mai eficient sistem de catalogare, editarea de biobibliografii,

că **bibliotecarul de Bălți** este un titlu de noblețe. Prestanța, meritele Bibliotecii, a Directorului General în special, a remarcat-o nu o singură dată Rectoratul Universității „Alecu Russo”, Guvernul R. Moldova și Primăria municipiului Bălți.